

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 14. Rok: 2024 Číslo: 06

Informačno-formačný časopis farnosti
pre vnútornú potrebu farnosti

Christos
voskrese

**Na kríži Ježiš roztrhol dlžobný
súpis všetkých našich hriechov.
Nezostaňme však stáť pri Kríži
v neistote a obavách,
ale putujme ku Kristovmu hrobu,
zavalenému kameňom.
Pred týmto kameňom končia
všetky naše vzdychy, bôle,
tu je všetkému koniec.
Za týmto odvaleným kameňom
je už iný svet.**

Naša nádej sa volá Ježiš!

**Vyprosujeme všetkým
príjemné duchovné osvieženie,
nefalšovanú radosť
a hojnosť milostí
plynúcich z tajomstva
Vzkriesenia Ježiša Krista!
Požehnané sviatky Paschy!**

o. Miroslav
o. Martin s rodinou
o. Jozef s rodinou
o. Dávid s rodinou
o. Ján s rodinou

Veľký týždeň

(liturgicko-teologický pohľad)

Prežívaním Veľkého týždňa cez liturgické slávenia nás Cirkev pozýva k tomu, aby sme aj my boli svedkami, vidiaci vlastnými očami to, čo Boh pre nás vykonal. A nielen aby sme boli svedkami týchto udalostí, ale predovšetkým sa ich osobne a s vierou zúčastnili. Keď prijímame účasť na diele spásy, ktoré Kristus svojím Ukrižovaním a Vzkriesením vykonal, prisvojujeme si aj všetok úžitok, ktorý môže človek z príchodu Spasiteľa mať.

Zamyslime sa bratia a sestry, čo je potrebné, aby vstali mŕtvi? Koniec sveta. Čo je potrebné, aby sa prebudili živí, čiže aby vstali k životu obyvatelia našich miest? Zázrak.

Ak niekto uverí, a ak ho privedie jeho viera k tomu, aby vstúpil do Cirkvi, a ak udrží svoju vieru, je to naozaj zázrak. Aby sa mohol tento zázrak diať, muselo sa najskôr stať to, čo si pripomíname vo Veľkom týždni.

Všetko začína Lazárovou sobotou. Okolo Krista boli rôzne skupiny ľudí – okruh apoštolov, učeníkov, nasledovníkov a poslucháčov. Skupina nepriateľov. Davy ľahostajných. Ale bola tam aj malá skupinka tých, medzi ktorými bol Pán Ježiš v najužšom okruhu svojich najbližších priateľov. K nim chodil, aby odpočíval. A práve v tejto maličkovej skupinke začína Pán konať

finále svojho diela spásy: Aby ešte pred svojím ukrižovaním dal istotu všeobecného vzkriesenia, vzkriesil Lazára. Ten bol hospodár jednej maličkovej domácnosti, ktorú Ježiš čas od času navštevoval, aby si tu oddýchol medzi svojimi najbližšími.

A túto domácnosť postretla tragédia. Ochorel a krátko na to umrel Ježišov priateľ Lazár. A Ježiš je práve vtedy ďaleko. Ten, ktorý všade uzdravoval malomocných, tu práve nie je, vtedy keď je potrebná najväčšia pomoc. To je zúfalá situácia. Keď Ježiš príde - a nielen učeníci vedia, ale aj v Betánii asi tušia, že s príchodom neponáhľal, víta ho Marta na ceste s výčitkou: „*Keby si tu bol, môj brat by nebol umrel.*“ Ježiš odpovedá: „*Vstane z mŕtvych.*“ „*Viem, že vstane v posledný deň, pri vzkriesení,*“ znie odpoveď, v ktorej sa miešajú nádej s únavou zarmútenej duše. Spasiteľ hovorí: „*Ja som vzkriesenie aj život.*“ To sú slová, na ktoré si nemožno zvyknúť. Ten, komu Marta pri príchode pod ich strechu umývala nohy, ten, komu chystala večer pokrm a pripravovala lôžko na odpočinok - ten jej teraz hovorí, že On je Vzkriesením. Tak jednoduché a všedné slová, ale pri tom je také nepochopiteľné, čo znamenajú v plnom svojom rozsahu. Je v nich hĺbina, v ktorej ľudske myslenie sa častokrát stráca. Čo na to odpovedať?

Vzkriesenie Lazára nie je len ďalšie v poradí, ktoré Pán urobil. Veď v tomto prípade išlo o toho, ktorý bol už štyri dni v hrobe. Mŕtvy za tie dni podľahol nezvratným rozkladným procesom. Na niektorých ikonách je to jasne ukázané na postavách, ktoré otvárajú Lazárov hrob, - odvracajú si tváre a držia si pri tom svoje rúcha pri tvári. Keď Pán Ježiš povolal Lazára z hrobu, bol to nadovšetko názorný a nesporný dôkaz, že je zvrchovaným Pánom nad telom a dušou človeka, ktorú môže aj po jej oddelení od mŕtveho tela povolať späť do tela zázračne uzdraveného. To je zázrak Stvoriteľa, ktorý sa dá vysvetliť len Kristovou Božskou mocou.

O tom, že Ježiš Nazaretský je Mesiáš a Boží Syn, už nemohlo byť od tohto dňa v izraelskom národe žiadnych pochyb. Udalosti nasledujúcej Kvetnej nedele to prekrásne ilustrujú. Ľudia vítajú Pána mesiášskym pozdravom.

Ako by to bolo krásne, keby veľkňaz uvítal Pána Ježiša v bránach Jeruzalema. Spolu s ľudom a ostatnými staršími by ho odprevadil do chrámu a slávnostne vyhlásil za dlho očakávaného zaslúbeného Mesiáša! Kňazi sa mohli prihlásiť medzi Kristových učeníkov a učiť sa spoločne všetci novému zákonu lásky a tak porozumieť hlbínám Tóry a prorokom.

A Kristus nad ľudom žijúcim v meste - zaplakal. Videl, že mesto a Boží ľud, ktorý zišiel z cesty, kráča do strašnej budúcnosti. Videl mesto, z ktorého nezostane kameň na kameni. Videl židov predávaných po všetkých svetových trhoch s otrokmi za rovnakú cenu - 30 strieborných za žida (to bola cena za "nekvalitných otrokov"). A to všetko preto, že mesto nepoznalo, čo vedie k pokoji, nechce kráčať cestou pokoja. Židia nespoznali svoju chvíľu, nerozpoznali príležitosť na správne rozhodnutie. Ich vodcovia urputne trvali na svojej slepote a sebaisto kričali: „My vidíme.“

Keď už sa Boha nebojíme a pred ľudmi nehanbíme (ako onen sudca v evanjeliu), tak sa nechajme aspoň presvedčiť stavom sveta, v ktorom žijeme. Všetko okolo nás svedčí, že situácia

je vážna, ba zrejme bezvýhodisková, že „lepšie už bolo“ a všetko sa nezadržateľne sunie do temnoty. Na nič zo sveta sa nemôžeme spoliehať, ak nie sme teda už úplnými bláznami.

Nikdy nebolo také zřejmé, že Ježiš Kristus zostal našou jedinou nádejou. Preto aj my vstupujúci do udalostí týchto dní Veľkého týždňa, vstupujme s pokorou, vnímajúc to všetko, čo pre nás Kristus urobil.

Veľký piatok

(Synaxár o tomto sviatku)

Vedzme, že Kristovo ukrižovanie sa stalo v piatok (t.j. 6. deň týždňa podľa biblického kalendára), pretože v šiesty deň bol stvorený človek. O šiestej hodine dennej (t.j. naša 12. hodina) visel Pán na kríži, pretože v túto hodinu, ako sa traduje, Adam natiahol svoju ruku na zakázaný strom, dotkol sa dreva a zomrel.

Bolo potrebné, aby ten, ktorý bol rozdrvený, bol v tú istú hodinu znovu stvorený. V sade týčiacich sa kmeňov krížov, Kristus podobne ako Adam v záhrade raja prijal smrť. Horký nápoj (víno so žľčou) znovu vybudoval zmysel chuti. Rany, ktoré utrpel, nám zjavili slobodu. Poplúvanie a zneuctujúce zaobchádzanie s Pánom Ježišom sú našou cťou. Trňová koruna zapudila kliatbu na nás uvalenú.

Rúcho šarlátové miesto koženého odevu nám vracia kráľovské insígnie. Klince sú definitívnym znehybnením hriechu. Kríž je tým stromom v raji. Prebodnutie boku Kristovho zobrazilo Adamovo rebro, z ktorého vyšla Eva, z ktorej pochádzalo prestúpenie. Kopia pripomína plamenný meč, ktorý ma

zahnal. Voda, ktorá vytekla z boku, je pripodobnenie krstu. Krv a trstina, sú atramentom a perom, ktorými nám ako Kráľ červeným písmom podpísal darovanie dávnej domoviny.

Hovorí sa, že tam, kde Kristus ako hlava všetkých ukrižovaný bol, spočívala dole hlava Adamova, a ten bol pokrstený Krvou Kristovou stekajúcou.

„Miesto lebky“ sa tomu tam hovorí preto, že za potopy vynesená bola zo zeme hlava Adamova; iba kosti boli odnesené, zatiaľ čo hlava zostala, čo bol zrejmy zázrak, takže ju Šalamún s celým svojím vojskom z úcty k predkovi zakryl množstvom kameňov. Preto

sa to miesto od tých čias nazývalo Lithostrotos, čo znamená kameňom vykladané, dláždené. Hovoria totiž niektorí svätí podľa posvätného podania, že na tom mieste bol sám Adam pochovaný anjelom. Kde je mŕtvy, tam priletí orol, Kristus, Večný Kráľ, Nový Adam, uzdravil drevom kríža starého Adama, kvôli drevu stromu padlého.

Nadprirodzeným, nevyjadriteľným milosrdenstvom dokázaným nám, Kriste Bože, zmiluj sa nad nami. Amen.

Boli to naše hriechy

(myšlienky pre potešenie duše)

Misionár prišiel na novú misijnú stanicu. Vybalil svoju batožinu – predovšetkým veľký misionársky kríž s telom Ukrižovaného. Misionársky kríž zasadil do zeme v prítomnosti domorodcov, ktorí taký kríž ešte nikdy nevideli. Naraz sa ozval náčelník domorodcov: „Počuj, biely misionár, - to ale musel byť veľký zločinec na tom dreve, že ho tak strašnou smrťou popravili!“

„Mýliš sa, náčelník“, odvetil misionár. „Nikdy nebolo lepšieho a svätejšieho človeka na zemi než bol On!“

„Tak potom musel byť veľkým zločincom ten, čo mu takú bolestnú smrť zapríčinil!“

„To máš pravdu, náčelník!“ – poznamenal misionár. „A aby si vedel, hneď ti poviem, že tým zločincom som bol vlastne ja, ale aj ty, ba všetci ľudia na svete!“

A misionár nato začal svoju prvú misijnú kázeň: o Bohu, o stvorení človeka, o dedičnom hriechu, o prisľúbení Vykupiteľa, o samotnom vykúpení, o vykúpení smrťou Ježiša Krista na kríž

Ježiš nebol ako my (miloval až do konca)

Dánsky básnik Jense Jakobsen opisuje v jednej novele scénu ukrižovania Ježiša Krista, záverom ktorej píše:

„Tu videl Boží Syn, že ľudia neboli hodní vykúpenia. Vytrhol nohy cez hlavičky klincov, zaťal päste a odtrhol ich, zoskočil dolu, roztrhol svoje rúcho

s hnevom kráľa a vystúpil do neba. Kríž zostal stáť prázdny a dielo vykúpenia nebolo nikdy dokonané...“

Iste by to tak bolo, keby bol Ježiš ako my. Ale on zostal na kríži až do konca. V jeho srdci horela Božia láska a tá nehľadí iba na prítomnosť.

Vziať svoj kríž

Slávny virtuóz a skladateľ Franz Liszt (1811-1886) vo svojom testamente napísal aj tieto slová:

„Áno, Ježišu Ukrižovaný, vziať svoj kríž a nasledovať Ťa, to malo byť pravým povoláním na tomto svete...“

Liturgický program

Liturgický program vo Veľkom týždni

od 25.03. do 31.03. 2024

Pondelok 25.03.	Svätý a veľký pondelok Zvestovanie Bohorodičky prikázaný sviatok mirovanie	07:30 Sv. liturgia (csl.) * <i>za farnosť</i>
		17:00 Sv. lit. s večierňou (slov.) * <i>za farnosť</i>
Utorok 26.03.	Svätý a veľký utorok	17:00 Sv. liturgia (Liturgia VPD) 1. † Mikuláš 2. † Mária 3. † Marián, Andrej, Mária, Andrej,
Streda 27.03.	Svätá a veľká streda	17:00 Sv. liturgia 1. † Michal, Anna, Michal... (Liturgia VPD) 2. † Peter
Štvrtok 28.03.	Svätý a veľký štvrtok	17:00 Sv. liturgia * <i>za farnosť</i> (sv. Bazila Veľkého s večierňou)
		18:00 Utieren s čítaniami strastí
Piatok 29.03.	Svätý a veľký piatok prikázaný sviatok prísny pôst zbierka: Boží hrob	07:30 Kráľovské hodinky (slov.)
		15:00 Veľká večiereň s uložením plaščenice
		16:00 Adorácia a stráž pri Božom hrobe
Sobota 30.03.	Svätá a veľká sobota	09:00 Jeruzalemská utieren (slov.)
		17:00 Sv. liturgia (slov.) * <i>za farnosť</i> (sv. Bazila Veľkého s večierňou)
Nedeľa 31.03.	Svätá a veľká nedeľa Paschy – Svetlé Kristovo vzkriesenie prikázaný sviatok mirovanie	05:00 Utieren vzkriesenia (csl.)
		06:00 Požehnanie jedál (csl.)
		06:30 Sv. liturgia (csl.) * <i>za farnosť</i>
		08:30 Požehnanie jedál (slov.)
		09:00 Sv. liturgia (csl.) * <i>za farnosť</i>
		11:00 Sv. liturgia (slov.) * <i>za farnosť</i>
12.15 Veľkonočná Večiereň (slov.)		

Liturgický program

Liturgický program po Svetlom týždni

od 01.04. do 07.04. 2024

Pondelok 01.04.	Svetlý pondelok prikázaný sviatok deň pracovného pokoja	07:30 sv. lit. (slov.) * <i>Tatiana, Jozef s rod.</i> 09:00 sv. lit. (csl.) * <i>za farnosť</i> 11:00 sv. lit. (slov.) * <i>Juraj, Mária, Ján s rod.</i> 17:15 Veľkonočná večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * <i>Cyril, Anna</i>
Utorok 02.04.	Svetlý utorok	07:30 sv. lit. (csl.) 1. * <i>Zita s rod.</i> 2. * <i>Mária, Marián, Stanislav</i> 18:00 sv. lit. (slov.) † <i>Anton, Magda, Anton...</i>
Streda 03.04.	Svetlá streda	06:30 sv. lit. (csl.) † <i>Milan</i> 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † <i>Anton</i> 2. † <i>Juraj, Mária, Juraj</i>
Štvrtok 04.04.	Svetlý štvrtok	06:30 sv. lit. (csl.) † <i>Mária, Ján</i> 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † <i>Jozef</i> 2. † <i>Miroslav, Michal, Anna...</i>
Piatok 05.04.	Svetlý piatok voľnica	06:30 sv. lit. (csl.) * <i>SSR a NSI</i> 18:00 sv. lit. (slov.) 1. * <i>SSR a NSI</i> 2. * <i>Katarína</i>
Sobota 06.04.	Svetlá sobota	07:00 sv. lit. (csl.) † <i>z ružencového spoločenstva</i> 18:00 sv. lit. (slov.) * <i>Zoja Katarína</i>
Nedeľa 07.04.	2. nedeľa po Pasche — o Tomášovi	07:30 sv. lit. (slov.) * <i>Miroslav, Miloslava...</i> 09:00 sv. lit. (csl.) * <i>za farnosť</i> 11:00 sv. lit. (slov.) * <i>Milan s rod.</i> 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * <i>Štefan s rod.</i>

Liturgický program

Liturgický program po Nedeli o Tomášovi

od 08.04. do 14.04. 2024

Pondelok 08.04.	Sv. apoštoli Herodión, Agabus, Rúfus, Asynkrít, Flegont, Hermés	06:30 sv. lit. (csl.) † <i>Mária, Michal, Mária...</i> 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † <i>Ján, Anna</i> 2. † <i>Demeter, Anna, Helena...</i>
Utorok 09.04.	Sv. muč. Eupsychos	06:30 sv. lit. (csl.) † <i>Jozef, Michal, Anna...</i> 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † <i>Ján (panychída)</i> 2. † <i>Zuzana, Ladislav, Čestmír (panychída)</i>
Streda 10.04.	Sv. muč. Terencius, Pompejus a spol,	06:30 sv. lit. (csl.) * <i>Matej, Tomáš, Marek, Lucia</i> 18:00 sv. lit. (slov.) 1. * <i>Mária s rod.</i> 2. * <i>Jozef, Anna</i>
Štvrtok 11.04.	Sv. hieromučeník Antipa, biskup Pergama	06:30 sv. lit. (csl.) † <i>František, Ivan</i> 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † <i>Mária (panychída)</i> 2. † <i>z rod. Vasil'kovej, Štrbikovej</i>
Piatok 12.04.	Prep. otec a vyznávač Bazil, parijský biskup zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) * <i>Marika s rod.</i> 18:00 sv. lit. (slov.) 1. † <i>František, Mária</i> 2. † <i>Zuzana (panychída)</i>
Sobota 13.04.	Sv. hieromučeník Artemón a spol.	07:00 sv. lit. (csl.) * <i>Miroslav</i> 18:00 sv. lit. (slov.) † <i>Michal, Daniela, Anna...</i>
Nedeľa 14.04.	3. nedeľa po Pasche - o myronosičkách hl. 2	07:30 sv. lit. (slov.) * <i>Peter, Anna</i> 09:00 sv. lit. (csl.) * <i>za farnosť</i> 11:00 sv. lit. (slov.) * <i>Miroslav</i> 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * <i>Miriama</i>

„V hrobe si bol telesne, v podsvetí s dušou, ved' si Boh...“ (zamyslenie nad udalost'ou Veľkej soboty)

Kňaz pred začatím slávenia svätej liturgie okiadza prestol a následne chrám so slovami: *„V hrobe si bol telesne, v podsvetí s dušou, ved' si Boh, v raji so zločincom a na prestole si bol s Otcom a Duchom, všetko naplňujúci, neobsiahnuteľný Kriste.“*

Tieto slová najviac vystihujú udalosti, ktoré Kristus vykonal po svojom ukrižovaní. Na Veľkú sobotu si pripomíname pochované Pánovo telo v hrobe, umiestnenie vojenských strážcov k Ježišovmu hrobu, ako aj zostúpenie Krista do pekla, nad ktorým teraz zvíťazil a odkiaľ vyviedol duše tých, ktorí zomreli v Ňom. Ale čo je najdôležitejšie, deň Veľkej soboty je časom jasného očakávania blížiaceho sa Ježišovho zmŕtvychvstania.

Keď bolo telo Spasiteľa v hrobe, Jeho duša zostúpila do pekla, aby naplnila Boží prísľub o spáse všetkých ľudí vrátane predchádzajúcich mŕtvych generácií spravodlivých: všetkých tých, ktorí žili na zemi ešte pred vtelením. Tak sa splnilo dávne proroctvo žalmistu kráľa Dávida o zostúpení Pánovej duše do pekla: *„Pána mám vždy pred očami; a pretože je po mojej pravici, nezakolíšem sa. Preto sa raduje moje srdce a moja duša plesá aj moje telo odpočíva v nádeji. Lebo nenecháš moju*

dušu v podsvetí a nedovolíš, aby tvoj svätý videl porušenie. Ukážeš mi cestu života. U teba je plnosť radosti, po tvojej pravici večná slasť.“ (Ž 15, 8-11)

Peklo bolo porazené, jeho predtým spoľahlivé zámky boli rozbité, jeho silné dvere boli rozbité. Teraz tu panovačne prepukla realita Božej prítomnosti, ktorá rozptýli a zničí temnotu podsvetia svojím nebeským svetlom. Diabol, ktorý predtým vládol nad celým ľudstvom, ktoré bolo v hriechu, teraz túto moc stratil a stal sa slabým. Smrť stratila svoj predchádzajúci spôsob existencie: predtým neporušiteľná a nekonečná, stala sa len dočasnou, ako krátky spánok, odsúdená na zánik v nadchádzajúcom všeobecnom vzkriesení.

Práve zárukou a začiatkom tohto budúceho všeobecného zmŕtvychvstania Božieho Syna, ktoré sa blížilo po zostúpení do pekla, ktorý podľa slov apoštola Pavla je... *„počiatok, prvorodený z mŕtvych, aby on mal vo všetkom prvenstvo.“ (Kol 1, 18)*

O udalosti Kristovho zostúpenia do pekla na Veľkú sobotu a o jeho víťazstve nad diablom a smrťou sa dozvedáme predovšetkým z cirkevnej tradície, ako aj z liturgických textov. Tak napríklad v nedeľnej stichire z druhého hlasu oktoicha na *„Pane ja volám k tebe...“*

radostne spievame: „*Strachom sa ti otvorili brány smrti, Pane, vrátnici podsvetia sa zľakli, keď ťa zbadali. Veď si rozlámal medené brány, rozdrvil si železné závory, vyviedol si nás z temnoty a tône smrti a naše putá si roztrhal.*“

Tu by sme sa mali trochu pozastaviť nad hlbokým teologickým obsahom jedného z cirkevných chválospevov, ktorý hovorí o udalosti Pánovej smrti a zostupu Jeho duše do podsvetia. V prvej piesni kánona Paschy štvrtého hlasu spievame: „...*spojenie Božskej a ľudskej prirodzenosti v Pánovi bolo také blízke, nerozlučné a trvalé...*“

Ani v stave smrti nebolo jeho Božstvo oddelené ani od tela ležiaceho v hrobe, ani od duše zostupujúcej do pekla: „*V hrobe je telesné, ale v podsvetí s dušou, veď si Boh.*“ Áno, v momente Kristovej smrti boli jeho telo a duša, podobne ako telo a duša každého iného umierajúceho, od seba oddelené. Ale zároveň zostala Jeho Božská prirodzenosť spojená s telom aj dušou Spasiteľa. A preto zostúpil do pekla nielen ako človek, ale aj ako Boh, keď premohol a porazil svojou Božskou mocou a autoritou najvyššiu a zdanlivo

nepremožiteľnú moc podsvetia, čím zničil dlhú a beznádejnú moc smrti nad všetkými mŕtvymi.

Dôkazy o tejto udalosti však obsahujú nielen starozákonné proroctvá a cirkevné hymny, ale aj Nový zákon. Tak píše apoštol Pavol Efezanom, keď poukazuje na okolnosti zostúpenia Pána do podsvetia: „*Do výšav vystúpil, so sebou vzal zajatcov, ľuďom dal dary.*“ A čo iné

znamená to „*vystúpil*“, ako že aj zostúpil do nižších častí zeme? Ten, čo zostúpil, je ten istý, čo aj vystúpil ponad všetky nebesia, aby naplnil všetko.

Kristus zostúpil do podsvetia, ako sme mohli vidieť na rôznych textoch. Problém však nastáva v tom, že nie všetci ľudia chceli nasledovať jeho slovo.

V pekle však boli aj takí hriešnici, ktorí mu na jeho slovo mohli povedať: „*Ale my nechceme tvoj raj, ani spásu, ani večnú blaženosť!*“ Áno, byť v pekle je bolestivé. Ale spojenie s Tebou bude pre nás ešte bolestivejšie, lebo Božia milosť je nám cudzia a nenávistná, bude nás mučiť ešte mocnejšie. Tu sa zreteľne prejavuje odvrátená strana daru ľudskej slobody, ktorou Boh obdaril ľudí pri stvorení. Preto nám Boh ponúka už tu na zemi čas pôstu na to, aby sme za zamýšľali nad tým, kam smeruje náš život.

Slovo sv. Jána Zlatoústeho

(poučné slovo na deň Paschy)

Každý, kto je zbožný a bohobožný, nech sa osvieži a teší z tejto krásnej a skvelej slávnosti. Kto je verný služobník, nech vojde s plesaním do radosti svojho Pána. Kto sa pôstom unavil, nech teraz prijme odmenu. Kto pracoval od prvej hodiny, nech dnes prijme spravodlivú mzdu.

Kto prišiel po tretej hodine, nech oslavuje s vďakou. Kto prišiel až po šiestej hodine, nech nepochybuje, lebo nebude ukrátený. Kto váhal až do deviatej hodiny, nech pristúpi bez obáv a strachu. A kto stihol prísť až o jedenástej hodine, nech sa nebojí, že váhal, lebo Vládca je štedrý a prijme posledného robotníka ako prvého. Uspokojí toho, čo prišiel o jedenástej hodine práve tak, ako toho, čo pracoval od prvej hodiny. K poslednému je milosrdný a k prvému láskavý. Onomu dáva a tamtoho obdarúva. Prijíma skutky a víta úmysly.

Preto vojdite všetci do radosti svojho Pána. I prví i druhí, prijmite mzdu. Bohatí a chudobní, spoločne sa radujte. Vy, ktorí ste vytrvali, i vy, nedbanliví, uctite si tento deň. Stôl je plný, jedzte všetci. Pokrm je pripravený, nech nikto neodchádza hladný. Všetci majte účasť

na hostine viery, prijmite všetci bohatstvo dobroty.

Nikto nech sa neponosuje na nedostatok, lebo prišlo spoločné kráľovstvo. Nikto nech sa nezarmucuje nad previneniami, lebo z hrobu zažiarilo odpustenie. Nech sa nik nebojí smrti, lebo Spasiteľova smrť nás oslobodila. Zničil ju ten, ktorého zajala. On zostúpil do predpekla a peklu odňal korisť.

A peklo sa zarmútilo, keď skúsilo jeho telo.

Prorok Izaiáš to videl a zvolal: Peklo bolo plné trpkosti, keď sa tam dole s tebou stretlo. Bolo plné trpkosti, lebo bolo odstavené, bolo plné trpkosti, lebo bolo porazené, bolo plné trpkosti, lebo bolo potupené a zosadené, bolo plné trpkosti, lebo bolo spútané. Prijalo telo a pripadlo Bohu. Prijalo zem a zrazilo sa s nebom. Prijalo to, čo videlo, a padlo do toho, čo nevidelo.

Smrť, kde je tvoj osteň? Peklo, kde je tvoje víťazstvo? Kristus vstal zmŕtvych a ty si porazené. Kristus vstal z mŕtvych a padli démoni. Kristus vstal z mŕtvych a radujú sa anjeli. Kristus vstal z mŕtvych a vládne život. Kristus vstal zmŕtvych a nikto nezostal v hrobe.

Hľa, Kristus vstal z mŕtvych a stal sa prvým medzi zosnutými. Jemu sláva a moc na veky vekov! Amen.

Verím v vzkriesenie mŕtvych

(myšlienky pre potešenie duše)

Známy vedec Isaac Newton (1643-1727) vo veľkonočné ráno vyšiel so študentmi na prechádzku, ktorá viedla okolo cintorína. Istý študent si chcel utiahnuť z veriaceho profesora a sa ho pýta: „*Vy veríte, že prach týchto mŕtvych môže vytvoriť nové telo schopné života?*“

Profesor mu hneď neodpovedal.

Na budúcej hodine robil pokusy. Dal si priniesť oceľových pilín, ktoré zmiešal

s obyčajným prachom a zmes vysypal na tanier. Začal nad ňou pohybovať magnetom a tu sa zmes začala hýbať: oceľové piliny sa prilepili na magnet a prach ostal na tanieri. Potom nasledovalo poučenie z úst profesora. „*Boh si ponechal nekonečne viac síl, než vložil do magnetu.*“

Nesmieme sa však nazdávať, že naše osobné vzkriesenie bude spočívať v exhumácii – vykopaním mŕtvoly...

Ježiš žije – vstal zmŕtvych!

„*Po svojom umučení im poskytol mnoho dôkazov, že žije, keď sa im štyridsať dní zjavoval...*“ (Sk 1, 3).

Pred rokmi nakrútili v Amerike film pod názvom *Svet temnôt*.

Vo filme, v Jeruzaleme na Golgote robia vykopávky. Archeológ naraz oznámil, že našiel hrob Jozefa z Arimatey. V hrobe ležala mŕtvola muža so stopami ukrižovania. Archeológ ukazuje mŕtvolu všetkým a vyhlasuje: „*Toto je Kristovo telo; teda Kristus nevstal z mŕtvych.*“

Táto správa pôsobí ako zemetrasenie. Všetko, čo žije z Krista, čo Krista pripomína, je odsúdené k zániku. Kňazi odchádzajú do civilného zamestnania, chrámy sa zatvárajú, kláštory sa

vyprázdňujú, kríže miznú z domácnosti a z verejnosti. Svet sa ale dostáva do duchovných temnôt. Život sa stáva džungľou, prestávajú platiť všetky mravné hodnoty. Naraz sa zistí, že svet predsa stál na Kristovi, aj keď ho neuznával a popieral.

Archeológ však pred smrťou pod ťarchou výčitiek svedomia priznáva, že jeho tvrdenie nebolo pravdivé. Všetko to urobil len z túžby po senzácii, aby sa stal slávnym.

Ježiš Kristus sa po svojom umučení a vzkriesení zjavoval svojim učeníkom a ukazoval im svoje prebodnuté ruky a nohy (porov. Lk 24, 39). Od tejto chvíle je táto skutočnosť radostným a víťazným pozdravom: Kristus vstal z mŕtvych!